

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' במדבר כ"ז אייר תש"ס

החברותא בטאון פנימי לתורים גליון מס 125

פנינים יקרים - על קבלת התורה

בג' דברים נתנה תורה: באש במים במדבר... ולמה נתנה בג' דברים הללו, לומר לך מה אלו בחנם כל באי עולם אף התורה חנם לכל באי עולם, וכה"א הוי שכל צמא לכו למים (ישעי' כה) ולמה במדבר לומר לך שאין אדם קונה התורה עד שיעשה עצמו כמדבר.

אפילו מי שנפל למקום שנפל ורחוק מאד מהשי"ת אעפ"כ יכול להתקשר להשי"ת בקל ע"י למוד התורה... שמיום שזכינו לקבל התורה הקדושה מיום ההוא אין שום הרחקה לישראל מהשי"ת לעולם כי תמיד הם סמוכים אליו יתברך. (עצת שלום)

עיקר למוד התורה לשמה צריך להיות להתדבק בהשי"ת ולהכניע ולהשפיל לפניו ולפני כל ויותר שילמוד תורה יתדבק יותר בהשי"ת ויתקרב אליו ויהיה יותר שפל רוח, ר"ל רוח לשון רצון שרצונו יהיה שפל.

כל המצות והתורה והתשובה שהאדם עושה הכל הוא מאתו יתברך ויתעלה, כי הסיוע והעזר של השי"ת במה שמגלה להאדם זיו כבודו יתברך אז לא היה באפשרי לישא את נפשו לה' וא"כ באמת שהכל הוא מצד צדקה וחסד של השי"ת... וזהו ישא ברכה מאת ה' היינו שנושא הברכה מאת ה' והטוב והחסד שבא עליו הוא מעלה אום הכל לה' באמרו מתת ה' הוא בדרך צדקה וחסד שהטיב עמדי.

(יושר דברי אמת)

איתא בזה"ק כשניתנה תורה לישראל אז אין מזל לישראל. כי התורה היא החכמה והחכמה מאין תמצא היינו שיוצא ממקום הנקרא אין, ומשם יוצא כל המשכות והשפעות לישראל ושם נשתנו כל הדברים מדרך הטבע... והכל יכול להשתנות ע"י התורה היוצא ממקום הנקרא "אין" ולכך "אין" מזל לישראל. (דגל מחנה אפרים)

צא נא אל שפחתי אולי אבנה גם אנכי ממנה (לך לך) דמי שעוסק בתורה שלא לשמה נקרא "שפחה" וזהו בא נא אל שפחתי היינו שילמוד ויעסוק אף שלא לשמה, אולי אבנה גם אנכי ממנה, היינו שהשכינה אומרת בן אולי מתוך שלא לשמה יבא לשמה.

אתה החלות להראות את עבדך (ואתחנן) כל מה שהשיג משה לא השיג שום נכרא בעולם, ואעפ"כ היה נחשב לו כל זה רק להתחלה ואמר אתה החלות להראות את עבדך. (מגלה עמוקות)

הפך בה והפך בה וכו' (אבות פ"ה) עיקר וראשית הלימוד לראות בדבריהם הקדושים כמה דקדקו בכל פרטי דינים בשכל וסברה איך באמת בכל דבר שבעולם ע"פ התורה... כי כמו דלית אתר פנוי מיניה כן התורה בדיניה כלל כל הדברים שבעולם... זה יביאנו לידי יראת חטא ולהסירו משקר.

(הרה"ק ר' יחיאל מיכל מולאטשוב זצ"ל)

אמרו חז"ל דבר גדול מעשה מרכבה ודבר קטן הויות אביו ורבא (סוכה כה) וצ"ב הלא ח"ו שיקראו חכמים להויות אביו ורבא דבר קטן כי זה עיקר תורתנו הנאמרה מסיני מפי הבורא יתב"ש, ואף גם שקראו למעשה מרכבה דבר גדול הלא בזמנינו רובם כמעט כולם בקיאים בכתב הארז"ל, שגילה כל עניני מעשה מרכבה? אלא באמת הן תורת הנגלה הן תורת הנסתר הכל סוג אחד, הכל הולך אחר כוונת האדם בה אם כוונתו לידע ענינה אינו זוכה לשום דבר, (עין ראשית חכמה שער האחות סוף פ"ה) שנאמר וכל חסדו בצוף השרה, אבל אם כוונתו שחושק לדבק בהשי"ת להיות לו מרכבה לו... וזה לדעתי כוונתם דבר קטן הויות אביו ורבא, ר"ל השכל שיש בפלפול הגמרא לחדודי הוא דבר קטן... אבל מי שחושק להיות מרכבה להשי"ת ע"י התורה הוא דבר גדול ר"ל לעשות לעצמו מרכבה להשי"ת ע"י התורה. (יושר דברי אמת)

שיחות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

125
א

נרשם ע"פ "שיחת הרא"ש", אורז"י י"ט ראשון של פסח תשכ"ד ע"י הרב"ר א"ר פיינמן

מפעם לפעם השי"ת נותן לי איזה "קצלע" (דגדוג...) למען אלמד חקיד כלומר למען אזכור ללמוד שהשי"ת ברא את העולם ומנהיג בכל פרט ופרט.

האמת הוא שהטבע ניתנה לאדם כדי שילמד ממנה הכרת הבורא כי כל דבר שנעשה בעולם הוא כל כך יפה וכל כך נפלא ואם רק נעצור רגע ונתבונן על כל פרט ופרט בבריאה נתפעל מחדש ונגיד מה רבו מעשיך ה'. איזה עולם יפה בראת ואיך אתה מסתיר את עצמך בעולם היפה שלך. האדם אוהב לחיות כמו בהמה ולא לחשוב ולכך נהפך אח"כ להיות כמו בהמה שלא חושב כלום. וכדי לעורר אותו צריך הקב"ה להביא עליו יסורים. נמצא שהיסורים שעוברים על האדם הם הנותנים לו את הדרך אשר דרכו יותר לגלות את האלקות בבריאה ולהגיע להכרת האמת.

הצדיק האמיתי אינו צריך לעבור את הדרך היסורים להכרת האמת כי הצדיק האמת לוחם נגד הטבע בכל כוחו ולא נותן לעצמו להימשך אחרי הנעימות והפינוקים שהטבע נותן. הצדיק האמיתי מתאמץ בכל עת לראות את הרבש"ע שמנהיג את העולם הגשמי הזה בכל פרט ופרט. ואפילו את התענוגים שהטבע נותן מעביר אל הרבש"ע להודות לו על כל דבר ודבר.

תחילת דרכו של הצדיק האמת הוא אמונה פשוטה והוא עיקר עבודתו של הצדיק האמיתי וכאשר הצדיק האמיתי מתחזק תמיד מתוך אמונה פשוטה ואינו מרבה

דוד המלך אמר טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיד (תהלים קי"ט) היסורים שעוברים על האדם הם נותנים לו את הדרך אשר דרכו יכול להגיע להכרת האמת.

בעצם איך בכלל יש מושג של יסורים איך בכלל מרגישים לא טוב הלא מפי עליון לא תצא הרע והטוב ואם הכל מאת השי"ת איך בכלל מגיע איזה תחושה של יסורים? אלא שהטבע הוא מציאות אלקות מוסתרת וההסתר כדי שיהיה לנו בחירה כי באם השי"ת יהיה גלוי בעולם הטבע לא יהיה כל מחשבה ממשוה לעשות משהו שהוא נגד רצון ה', על כן הקב"ה מסתיר את עצמו בעולם הנקרא עולם הטבע ועל האדם הצורך לעבוד עם עצמו נגד הטבע ולגלות את האלקות מכל דבר ודבר שקורה בעולם הטבע.

האדם כאשר הוא שקוע בתוך הטבע בחיי היום יום והכל הולך על הצד הטוב ביותר מאבד את הצורך ואת המחשבה שעליו לגלות את האלקות בתוך הטבע. הכל מתנהל כראוי ולמה לי לשבור את הראש ולחשוב על אלקות על רבש"ע. לאט לאט שוכחים בכלל שיש לחשוב על הרבש"ע שיש לראות את כל הנעשה מתוך ראייה של "מודה אני" וכן הלאה. וכדי שלא להגיע לשכחה הקב"ה ברוב רחמיו מביא לאדם מה שמוגדר "יסורים" וכאשר היסורים מגיעים יש לאדם תזכורת שלא להיות שאנן ושקט אלא עליו להתעסק בעבודת השי"ת. וזהו טוב לי כי עוניתי למען אלמד חקיד. טוב לי זה אשר

רצון לעשות לאדם טוב. האדם מסוגל לראות את הטוב שבעולם הטבע רק לאחר שנלחם נגד ההשפעה הטבעית-הגשמית של הטבע כי אז הוא מתנתק מההשפעה הגשמית של הטבע ומתגלה אצלו ההשפעה הרוחנית של הטבע. אבל מי שאינו מתנתק מההשפעה הגשמית הוא נמצא בעולם דמיון עולם של שקר המרמה את האדם כאלו רוצים את טובתו והאמת שרוצים לעשות לו את ההיפך. רק הצדיק במלחמתו נגד הטבע מכיר כבר את ההבדל בין העולם הגשמי המדומה לעולם הרוחני ויודע איך לנצל את עולם הטבע לקדושה ולרוחניות.

מזה נבין שמעלת היסורים שעוברים על בני אדם הוא כדי שהאדם יראה ויבין שהעולם הטבע פשוט "שונא" אותו ורוצה רעתו ואם רוצה להנצל מהשונא הגדול שהוא עולם הטבע צריך להתעלות ממנה ולשאוף לרוחניות. וזהו טוב לי כי עוניתי אשר על ידי כך הכרתי את השונא הגדול שלי למען אלמד חקיד להתעלות אל השי"ת.

להעמיק חשוב על מציאותו של הקב"ה אזי הטבע נהיה כל כך פשוט עד שכל דבר בטבע מלמד אותו לראות את הרבש"ע ואז כבר נהיה אצלו הטבע כגלוי אלקות ממשי.

וזה היה אצל אברהם אבינו ע"ה בתחילה היה מתחזק באמונה פשוטה ואז היה בהסתר גדול ועבר נסיונות קשים. ולא היה לאברהם כח ואפשרות להתגבר על הנסיונות דרך הבנה והשגה כי הכל היה בהסתר פנים, ורק אחרי שהתאמץ מאד באמונה פשוטה הגיע לראות את השי"ת והכריז "יש מנהיג לבירה" ומאז נהיה לו יותר ברור לראות מתוך כל מה שקורה בטבע איך שהשי"ת מתגלה שם בכל דבר שנעשה בטבע.

הצדיק הוא זה שנלחם נגד הטבע ולא נותן לעצמו להימשך לעולם השפועי. עולם מלא השפעות הממלא את הדמיונות של האדם שיש בעולם כל מיני דברים מענינים ומשפיעים. והאמת אינו כן כי עולם הטבע כאשר הוא בעולם הטבע (בהשפעה הטבעית של עולם הטבע) אין לעולם כל

וישב משה את דברי העם אל ה' (פר' יתרו). משה הסתכל והתבונן בתשובת ישראל שהקדימו נעשה לנשמע, וזהו דבר פלא שאין שום בן אדם יכול להשיג זולת כח אלקות... והבין משה שאין זה דבורי עצמם מצד בחירתם הטוב אלא רוח ה' דיבר במ והופיע עליהם רוח קדושה מלמעלה ושכינה מדברת מתוך גרונו של כל אחד ואחד מישראל התשובה הזו נעשה ונשמע. וזה"ש וישב משה את דברי העם היינו נעשה ונשמע. אל ה' ר"ל שייחסם לה' היינו רוח ה' דיבר במ ולא מצד עצמם רק מהשי"ת הוא המענה לשון ודו"ק.

(אוהב ישראל)

הספור ולקחו - כל אחד קולט כפי מצבו י.ל.פ.

לפני כמה שנים (לא זכור השנה) בצהרי יום ששי כשפגעתי לבית הרא"ש לעזור קצת בצרכי הבית (כהרגלי אז) נתקלתי באחד מבאי הבית הותיקים יושב בחדר המרכזי (היכן שהרא"ש נמצא היום) מדוכדך וממלמל מזמורי תהלים שאלתיו לשלומי ושאלתיו על סיבת הדכדוך, הלא ענה לי שהאמא נמצאת במצב קשה בבית החולים. שאלתיו מה אומר הרא"ש על המצב. ענה לי שהרא"ש מתחמק מלתת מענה ברור, כגון: הרבש"ע הכל יכול, אנו צריכים להתפלל וזה יעזור. תוך כדי שהותי בבית הרא"ש הגיעו להרא"ש שני אנשים שלא היו מוכרים לי ותיארו לפני הרא"ש מצב של יקירם הנמצא במצב קשה ויש חשש לחייו, הרא"ש התחיל לדבר אתם. תוכן השיחה לא שמעתי לפני שנפרדו הספקנו לשמוע שהרא"ש פוטר אותם לשלום באומרו: אל תדאגו. תגידו את התהלים שאמרתי לכם לומר בעזרת ה' החולה יבריא. כשהאנשים יצאו את בית הרא"ש פרץ מי שישב בביתו בכי וכאלו בתביעה אמר להרא"ש: אני כל כך הרבה מתחנן לך שתברך את אמי ואתה מתחמק, והנה הגיעו שני אנשים ותוך זמן קצר איחלת להם בריאות לחולה שעליה באו אליך להתפלל. ענהו הרא"ש כמתנצל: מה אני יכול לעשות אצלם יש לחולה חיים. אלא שמקטרגים רוצים לקחת ממנו את החיים. בזה שיתפללו, המקטרגים יאבדו שליטה והחולה יחזור לאיתנו. אבל אצל האמא שלך אין לה כבר חיים, לעשות מאמץ ולהוריד ממקור החיים עוד כמה שנים זה לא דבר פשוט. אכן גור אומר ויקום דבר. האשה נפטרה לעולמה כעבור כמה ימים וכפי ששמעתי החולה השני חזר לאיתנו.

הרבה פעמים חשבתי לאור הסיפור האמור נכון שאפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל יתייאש מהרחמים ועלינו להרבות בתפלה בכל מקום ובכל זמן. אמנם כדי להטריח את הרבש"ע צריכים לזה סיבות אילוץ מיוחדות. הלא אם מאוצר החיים ניתן להוריד עוד כמה שנות חיים למה הרא"ש לא השתדל בתפלה גם עבור אמו של הלז? מכאן שעיקר תפלתנו הוא שלא לקלקל את מה שכבר הובטח לנו ממסובב כל הסיבות.

זכורני שדברי ההתנצלות של הרא"ש יצא מפי הרא"ש בפשטות גמורה כאלו כל הנושא פרוס לפניו כשמלה. כמאמר המשנה על רבי חנינא בן דוסא במסכת ברכות אם שגורה תפלתי בפי בידוע שהוא מקובל ואם לאו בידוע שהוא מטורף, מכאן ההתנצלות. לא העזתי לשאול את הרא"ש ולבקש הבהרה בהבנת הספור כי לא היה לי כל תפקיד בכל האמור לעיל ורק מה ששמעתי הוא זה שהעליתי על הכתב.

שהשמחה במעונם

ח"ל ע"י
מערכת החברותא
שני 3
טל: 02-5829688
פקס: 02-5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

הר"ר אהרן רובינפלד ומשפ' להולדת הבן
הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יצחק טוקצ'ינסקי ומשפ' לנישואי הבת ולהולדת הנכדה
הר"ר צבי ולדמן (נ"ו יורק) ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר מרדכי גולדשטיין (לונדון) ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הבה"ח יעקב קליין לאירוסיו
הר"ר שמעון קליין ומשפ' לאירוסיו הבן
הר"ר שמואל יעקובסון ומשפ' לאירוסיו הבת